

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД

(частина 1)

Паризька мирна конференція

- міжнародна конференція, скликана державами Антанти після завершення Першої світової війни
- вироблення та підписання мирних договорів між переможцями та переможеними у Першій світовій війні на умовах гарантування прав національним меншинам – мета Паризької мирної конференції
- участь в конференції представників об'єднаної делегації УНР і ЗУНР
- відсутність на конференції представників більшовиків
- захист прав українського народу на власну державу – вимога об'єднаної української делегації
- міжнародне визнання державами-переможницями УНР і ЗУНР – вимога об'єднаної української делегації
- вивід з території українських земель іноземних військ – вимога об'єднаної української делегації
- надання Антантою допомоги в боротьбі проти більшовиків та білогвардійців – вимога об'єднаної української делегації
- відмова у міжнародному визнанні УНР і ЗУНР – наслідок Паризької мирної конференції
- несправедливе вирішення повоєнних кордонів – наслідок Паризької мирної конференції
- насильницький поділ українських земель між Румунією, Чехо-Словаччиною та Польщею – наслідок Паризької мирної конференції
- визнання в Сен-Жерменському договорі входження Північної Буковини до складу Румунії – наслідок Паризької мирної конференції
- визнання в Тріанонському договорі входження Закарпаття до складу Чехо-Словаччини – наслідок Паризької мирної конференції

1920 ПІДПИСАННЯ БЕССАРАБСЬКОГО ПРОТОКОЛУ, ВИЗНАННЯ КРАЇНАМИ АНТАНТИ ВХОДЖЕННЯ БЕССАРАБІЇ ДО СКЛАДУ РУМУНІЇ

- договір між державами Антанти та Румунією щодо Бессарабії
- визнання країнами Антанти входження Бессарабії до складу Румунії – наслідок Бессарабського протоколу
- засудження більшовицькою Москвою умов Бессарабського протоколу

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (частина 1)

Політика Румунії, Чехо-Словаччини та Польщі в українських землях у міжвоєнний період

- проведення колоніальної політики
- проведення Румунією агресивної колоніальної політики (заборона українських шкіл)
- Залозецький-Сас – український політичний і громадський діяч з Буковини
- проведення Чехо-Словаччиною найменш агресивної колоніальної політики (відкриття українських університетів)
- Підкарпатська Русь – офіційна назва Закарпаття у складі Чехо-Словаччини
- формування русинства (штучно створений рух в Закарпатті, представники якого виступали за визнання таз званих русинів окремим народом)
- поділ Польщею території східних кресів (польська назва території західної частини України) на воєводства, створення утравістичних (двомовних) шкіл, закриття україномовних кафедр у Львівському університеті (Львівський таємний український університет), проведення політики осадництва (політика планомірного заселення у міжвоєнний період українських земель польськими колоністами)

Українська військова організація

- політична організація, створена Коновальцем у місті Прага в Чехо-Словаччині
- продовження збройної боротьби за соборну українську державність – мета УВО
- заборона діяльності організації на території Польщі
- Коновалець – український державний, військовий та політичний діяч (один з засновників Галицько-буковинського куреня січових стрільців), полковник армії УНР, голова УВО та ОУН, вбитий радянськими спецслужбами у місті Роттердам напередодні Другої світової війни

1923 ВИЗНАННЯ КРАЇНАМИ АНТАНТИ ВХОДЖЕННЯ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ ДО СКЛАДУ ПОЛЬЩІ, САМОРОЗПУСК УРЯДУ ЗУНР

- рішення Ради амбасадорів (послів) Антанти про входження Східної Галичини до складу Польщі на умовах гарантування прав національним меншинам та

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД

(частина 1)

визнання права Східної Галичина на автономію (вимоги Антанти щодо Польщі чисто декларативні та ніколи польською стороною не виконувалися)

- *визнання суверенітету Польщі над Східною Галичиною – наслідок рішення Ради амбасадорів*
- *акції протесту в Східній Галичині та саморозпуск уряду ЗУНР в еміграції – наслідок рішення Ради амбасадорів*
- *офіційний протест уряду УСРР проти рішення Ради амбасадорів*

Татарбунарське повстання

- *селянське повстання в Південній Бессарабії проти румунської влади, інспіроване комуністами*
- *створення Молдавської радянської республіки – мета повстання*
- *припинення румунської окупації та об'єднання краю з радянською Україною – мета повстання*
- *поразка повстанців*
- *організація румунською владою "процесу 500"*
- *підтримка заарештованих прокомуністичними делегаціями європейських держав (присутність на процесі делегації на чолі з письменником Барбюсом)*

1925 УТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБ'ЄДНАННЯ (УНДО)

- *найвпливовіша та найчисельніша українська політична партія у Польщі, створена на основі колишньої УНДП*
- *партія створена у Львові*
- *Левицький, Мудрий (один з організаторів створення Львівського таємного українського університету) – лідери УНДО*
- *здобуття Україною демократичними методами незалежності – мета діяльності УНДО*
- *проведення політики нормалізації (спроба порозуміння в українсько-польських відносинах)*

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД

(частина 1)

1929 УТВОРЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУН)

- політична організація, створена Коновальцем у місті Відень в Австрії на основі УВО
- відновлення Української соборної держави – мета ОУН
- інтегральний націоналізм (права політична ідеологія, розроблена Донцовим, для якої характерні принципи анти індивідуалізму та мілітаризму) – ідеологія ОУН ("нація понад усе" – ідеологічне гасло ОУН)
- Декалог ОУН – десять заповідей українського націоналіста
- гімн ОУН – сучасний марш українського війська
- Східна Галичина та Волинь – основні регіони діяльності ОУН
- використання атентатів (політичні вбивства) для опору окупантам (засудження УГКЦ та митрополитом Шептицьким дій ОУН)
- засудження ОУН всіх легальних українських політичних партій Галичини як колабораціоністських (співпраця з окупантами)
- заборона діяльності організації на території Польщі

1930 ПРОВЕДЕННЯ ПОЛЬСЬКОЮ ВЛАДОЮ АКЦІЇ "ПАЦИФІКАЦІЇ"

- репресивні акції проти українців у Польщі, здійснені за наказом Пілсудського із застосуванням поліції та армії
- проведення колоніальної політики – мета "пацифікації"
- арешти, каліцтва та вбивства українців, закриття і погроми українських установ, наруга над українською національною символікою – наслідок "пацифікації"
- радикалізація українського спротиву – наслідок "пацифікації"
- вбивство представниками ОУН міністра внутрішніх справ Польщі Перацького у Варшаві за організацію "пацифікації"
- проведення польською владою Варшавського судового процесу над заарештованими членами ОУН
- засудження Бандери до довічного ув'язнення
- Бандера – один з лідерів ОУН, після вбивства 1938 року в Роттердамі радянським агентом Судоплатовим полковника Коновальця – лідер ОУН (б)

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (частина 1)

(бандерівці), автор праці "Перспективи Української революції", вбитий 1959 року в Мюнхені радянським агентом Сташинським

- *Мельник – полковник армії УНР, один з найближчих соратників засновника УВО та ОУН Коновальця, після вбивства полковника Коновальця – другий голова ОУН та лідер ОУН (м)*